

5-2 voor de Green Deal

Onhaalbaar,
als je het mij vraagt en
ook onverstandig

Ik schrijf nu al meer dan 25 jaar stukjes voor dit prachtige vakblad. Dan zou je denken dat je inmiddels wel weet waar Abraham de mosterd vandaan haalt. Nee, helaas. Het blijft iedere keer weer een worsteling om die thema's te vinden die er werkelijk toe doen voor de Nederlandse en Belgische greenkeeper. In deze uitgave van Greenkeeper is dat overigens redelijk overzichtelijk. Als ik even turf waar de artikelen in deze uitgave over gaan, is de trend duidelijk: twee artikelen over robotisering en – afhankelijk van hoe je telt – vijf of zes artikelen over aan de Green Deal gerelateerde onderwerpen. Dit eenvoudige rekensommetje vertelt eigenlijk alles. Dit is de richting die de golf- en greenkeepersmarkt op zal gaan. Sterker nog: die straat zijn we al jaren geleden ingeslagen. Ik voorspel dat over twee jaar het aantal robots in de Nederlandse golfmarkt zal zijn verdubbeld en dat het daarna alleen maar sneller zal gaan. Op dit moment moet je nog het nodige geduld hebben om een robot op een

Dat zal de golfmarkt opbreken als de keuze gemaakt moet worden tussen een totale ban op chemie en een drastische inperking van toxiciteit

goede manier aan het werk te krijgen op een golfbaan. Maar volgens mij kun je veilig veronderstellen dat hoe meer robots we geïnstalleerd hebben, des te meer kennis we verzamelen en des te makkelijker het zal worden om een volgende robot te installeren op een baan. In zekere zin geldt dat ook voor de

Green Deal. Iedere greenkeeper is wel overtuigd van de noodzaak om duurzamer te werken en minder chemie te gebruiken, maar de praktijk is net even anders. Er is natuurlijk niets mis met de ambitie om geen chemie te gebruiken, maar persoonlijk zet ik wel mijn vraagtekens bij de haalbaarheid van een totale ban op chemie – als je tenminste tegelijkertijd een hoge kwaliteit van het grasbestand nastreeft. Als een golfbaan er precies zo uit mag zien als mijn gazon, waar de laatste bemestingsbeurt ergens in de vorige eeuw heeft plaatsgevonden, dan is het geen kunst. Maar golfers, vooral topgolfers, en ook voetballers houden niet zo van madeliefjes, weegbree en klaver. En om die probleem-onkruiden uit een fairway te kunnen halen, is chemievrij volgens mij echt een stap te ver. Als je artikelen leest over de Green Deal, is de onderliggende boodschap altijd een totale ban op chemie. Onhaalbaar, als je het mij vraagt en ook onverstandig. Neem een voorbeeld aan de Deense golfmarkt. Daar laten ze actief zien wat de milieuschade is van de verschillende bestrijdingsmiddelen, in plaats van alles op één hoop te gooien. Dat is niet verstandig en dat zal de golfmarkt opbreken, als de keuze gemaakt moet worden tussen een totale ban op chemie en een drastische inperking van de milieutoxiciteit van bestrijding.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.Greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-6902